

bekjendt over hele Europa, at vi bringe et Offer for at holde et Forsvar, hvorved vi dog muligviis kunne sikke vor Selvfødselighed. Den Agtelse og Sympathi, som jeg troer, at Danmark nyder mange Steder i Europa, kan man virkelig ikke opretholde ved at sige: Nei, vi have ikke Raad til at holde et Forsvar, lad det saa gaae, som det kan, og denne Agtelse troer jeg dog er værd at besidde, den kunde muligviis i det afgjørende Dieblig have en ganske væsentlig Betydning. Men naar det indrømmes, at det er et Offer, Landet maa bringe, saa maa man jo ogsaa undersøge, om Landet kan taale dette Offer, om det ikke forbløder sig ved det Offer, det maa bringe, og det troer jeg ikke. Denne Tro støtter sig ikke paa finansielle Beregninger, jeg vil ikke heller have, at man skal bruge af Reserverfonden, det kan jo ikke være Reserverfondens Bestemmelse, at den bruges til Udgifter, som hvert Aar vende tilbage, den maa gjenføres, den maa vi have til de Aar, da Trængselstider komme over Landet; men naar man seer rundt omkring i Landet, hvorledes stille Forholdene sig da der? Det ærede Medlem, som nys talte, (Holstein) maa undskyldte, at jeg ikke troer, vi kunne drage den Slutning af vore Sparekassers Tilstand, som han gjorde. Jeg troer, at Sparekassernes ere i stadig Tiltagen, at der stadig flyder flere og flere Penge ind i Sparekasserne; og jeg troer tillige, at Befolkningen i det Hele tilfredsstiller Civilisationens Fordringer baaede i Henseende til Levemaade og Klædebragt; jeg seer, at der overalt reiser sig store, smukke Bygninger, at Afskæftningerne ere i Udvikling, smukke Befordringer, godt Creaturhold i Tiltagen, og naar jeg seer derpaa, troer jeg virkelig, at den fornødne Skatteevne er tilstede til, at Offret kan bringes; naturligtviis maa man indskrænke nogle af de daglige Fornødenheder, det daglige Forbrug, men deri seer jeg ingen Ulykke. Den anden Side af Sagen er jo, om vi opnaae et ordentligt og godt Forsvar. Det er naturligtviis meget vanskeligt at afgjøre, og naar man f. Ex. hører

Folk sige, at de gjerne for deres Part ville bidrage til det Offer, her forlanges, naar man saa kan garantere, at vi faae et Forsvar, som virkelig kan forsvare os, da er en saadan Betingelse jo aldeles umulig at opfylde — selv de vigtigste Militairstater kunne ikke sige, at de ere aldeles visse paa at seire —, men man kan dog drage en nogenlunde fornuftig Slutning om, hvorvidt vi kunne forsvare os i nogen Tid, og vi kunne dog see, at naar vi have et Forsvar af det og det Omfang, skal den Magt, der vil angribe os, stille en meget betydelig Styrke imod os og bringe store Offre for at beseire os, og jeg troer ikke, at det kan være Meningen, at Danmark i en Kamp mod en Stormagt bestandig skal staae ene; men den Sympathi og Understøttelse, som vi muligviis kunne gjøre Regning paa, faae vi ikke, naar vi opgave os selv ved kun at holde et lille Forsvar, som i Virkeligheden ikke er noget, medens denne Assistance sikkert ikke vil udeblive, hvis vi holde et Forsvar saa stort, som det er os muligt. — Naar jeg betragter selve Lovforslaget, er jo Hovedgrundsaetningen deri, at den almindelige Bærnepligt, som Grundloven efter min Mening fra Begyndelsen af har paabudt, staaer i Begreb med at blive indført, og det kan jeg ikke Andet end i høi Grad billige; det er en Sag, som i den virkelig praktiske Tjeneste, naar Krigen staaer for Døren, har den allerstørste Betydning, at man ikke har det Slags Folk, som man ellers meget let faaer, Folk, der gjøre Krigsvæsenet til en Indtægt, og som Enhver, der har været Soldat, meget godt veed ere de daarligste Subjecter. Det meget ærede Medlem for Kjøbenhavn's 9de Valgkreds (Tuxen) fremhævede, at paa Flaaden skulde man altid søge det daarlige Mandskab mellem dem, der vare stillede; det er ganske vist, at det Samme er Tilfældet i Hæren, og det er jo Noget, som Alle, der have haft Leilighed til at iagttage Soldaterne, have været enige om er Tilfældet. Jeg kan derfor ikke nægte, at jeg undrede mig over en Ytring, som det ærede Medlem for Aarhus Amt's 1ste Valgkreds (Winther), da